

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری

پایان نامه کارشناسی ارشد
رشته زیست شناسی سلولی و ملکولی

روش محاسباتی جدید برای پیش‌گویی میان‌کنش بین پروتئین‌ها

نگارش

سعیده خدایی

استاد راهنما

دکتر مهدی صادقی

اسفند ۱۳۹۰

حق استفاده از مفad پایان نامه برای پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری محفوظ است.

تقدیم به تامی عزیزانم:

پدر بزرگوار و مادر محترمانم

و

خواهران و برادران دوست داشتم

پاس نامه

مشکر و پاس خود را تقدیم تمامی عزیزانی می‌کنم که جز بایات ها و راهنمایی هایشان قادر به نوشتن و انجام این پایان نامه بودم:

خانواده عزیزم که همواره مشوق و پشتیبان من بوده‌اند.

استاد راهنمای گرامیم آقای دکتر صادقی که بادانش ارزشمند و راهنمایی های بی‌دین خود علاوه بر حکم به انجام این پایان نامه، دید تازه‌ای داشت و ارتباط با علم زیست‌شناختی ایجاد کردند.

دوستان عزیزم شرزا و نگین که در انجام تمامی مرافق این پایان نامه همراه من بودند.

آقای دکتر مرعشی و آقای شجاعی که با پیشدادات و نظرات ارزشمند مراد نوشتند و ویرایش این مجموعه یاری رساندند.

و هچنین تمامی دوستانی که هر کدام به طریقی همراه و راه‌گشای من بودند.

چکیده

در ک میانکنش بین پروتئین‌ها در بررسی انتقال پیام داخل سلولی، مسیرهای متابولیسمی و مدل‌سازی مجموعه‌های بزرگ و پیچیده پروتئینی مهم است. با افزایش تعداد ژنوم‌هایی که به صورت کامل تعیین توالی شده‌اند، شناسایی میانکنش بین پروتئین‌ها از روی اطلاعات ژنومی یکی از زمینه‌های مهم تحقیقاتی در پرتوژنومیکس کارکردی را به خود اختصاص داده است. همزمان با روش‌های آزمایشگاهی، روش‌های محاسباتی مختلفی نیز به منظور پیش‌گویی روابط عملکردی بین دو پروتئین ارائه شده‌اند. اساس این روش‌ها استفاده از اطلاعات به دست‌آمده از توالی ژن‌ها و روابط تکاملی ژنوم‌ها می‌باشد. در سال‌های اخیر مجموعه داده‌های حاصل از روش‌های مختلفی برای ساخت شبکه‌های میانکنش بین پروتئین‌ها به کار رفته‌اند. تلاش‌ها برای یافتن ویژگی‌های جدید ژنومی که بتوان برای پیش‌گویی روابط عملکردی از آن استفاده کرد، در جریان است. در این پژوهش، یک روش محاسباتی جدیدی براساس ارتباط بین تعویض رشتہ‌ای دو ژن که به لحاظ عملکردی به هم وابسته هستند، پیشنهاد شده است. در طول تکامل، ممکن است که جای‌گیری در ارتباط با هم دو ژن بر روی رشتہ‌های رهبر و پیرو DNA، به دلیل ارتباط عملکردی بین پروتئین‌های متناظر شان باشد. روش محاسباتی جدید ما (SwInt) با استفاده از این فرض و محاسبه مقدار اطلاعات دو طرفه بین تغییر مکان دو ژن بر روی دو رشتہ DNA، به بررسی میانکنش بین پروتئین‌های متناظر با این ژن‌ها می‌پردازد. این روش برای مجموعه بزرگی از جفت‌پروتئین‌های اشریشیا کولی K12، هلیکوبکتر پیلوری ۲۶۶۹۵ و ویبریوکلرا به کار رفته است. میانکنش‌های پیش‌گویی شده با کمک این روش به صورت معناداری با میانکنش‌های گزارش شده در پایگاه‌داده‌های شناخته‌شده میانکنش پروتئین-پروتئین مطابقت دارد. ما معتقدیم که مطالعه ما می‌تواند به عنوان قدم اول به سوی پیش‌گویی در مقیاس وسیع میانکنش‌های عملکردی در ارگانیسم‌های مختلف به حساب آید.

کلید واژه‌ها:

میانکنش بین پروتئین‌ها، پرتوژنومیکس کارکردی، ارتباط عملکردی، روش‌های آزمایشگاهی، روش‌های محاسباتی، شبکه‌های میانکنش، اطلاعات ژنومیک، تعویض رشتہ، اطلاعات دوطرفه

فهرست

۱- مقدمه	۱
۲- مروجی بر منابع	۲
۶-۱ تعریف میانکنش بین پروتئین‌ها	۶
۶-۲ روش‌های تجربی برای شناسایی میانکنش پروتئین-پروتئین	۷
۷-۱-۲-۱ روش دورگه‌سازی دوگانه مخمر	۷
۹-۱-۱-۲-۱ مزایا و معایب روش Y2H	۹
۱۱-۲-۲-۲ روش MS-TAP	۱۱
۱۲-۱-۲-۲-۲ مقایسه بین TAP-MS و Y2H	۱۲
۱۲-۳-۲-۲ رسوب‌دهی ایمنی هم‌زمان	۱۲
۱۲-۴-۲-۲ روش کشندگی مصنوعی	۱۲
۱۳-۵-۲-۲ نمایش میانکنش‌های خاص	۱۳
۱۳-۳-۲ روش‌های محاسباتی پیش‌گویی میانکنش پروتئین-پروتئین	۱۳
۱۳-۱-۳-۲ روش‌های محاسباتی براساس ساختار	۱۳
۱۴-۲-۳-۲ روش‌های محاسباتی براساس اطلاعات ژنومیک	۱۴
۱۴-۱-۲-۳-۲ روش‌های مکانیابی توأم	۱۴
۱۴-۱-۱-۲-۳-۲ روش خوشه‌زنی	۱۴
۱۴-۲-۱-۲-۳-۲ روش همسایگی ژن‌ها	۱۴
۱۶-۳-۱-۲-۳-۲ روش ادغام ژنی	۱۶
۱۸-۲-۲-۳-۲ تکامل همزمان	۱۸
۱۸-۱-۲-۲-۳-۲ پروفایل فیلوژنتیک	۱۸
۲۱-۲-۲-۲-۳-۲ روش In silico two- hybrid	۲۱
۲۲-۳-۲-۲-۳-۲ روش شباهت بین درخت‌های فیلوژنتیک	۲۲
۲۴-۴ روش‌های حد واسط	۲۴

۲۴.....	۱-۴-۲ بازسازی متابولیک
۲۵.....	۲-۴-۲ پروفایل‌های بیان همزمان ژن‌ها
۲۶.....	۲-۵-۲ پایگاه‌داده‌ها و ابزارهای آنالیز میان‌کش پروتئین-پروتئین
۲۶.....	۱-۵-۲ پایگاه‌داده STRING
۲۷.....	۲-۵-۲ پایگاه‌داده HPRD
۲۸.....	۳-۵-۲ پایگاه‌داده DIP
۲۹.....	۴-۵-۲ پایگاه‌داده ProLink
۲۹.....	۶-۲ ابزارهای آنالیز و تجسم شبکه
۲۹.....	۱-۶-۲ ابزار تجسم Cytoscape
۲۹.....	۲-۶-۲ ابزار تجسم Pajek
۳۰.....	۷-۲ آنالیز ساختار شبکه
۳۰.....	۱-۷-۲ پارامترهای شبکه
۳۱.....	۱-۱-۷-۲ اتصال یا درجه
۳۱.....	۲-۱-۷-۲ توزیع درجه
۳۱.....	۳-۱-۷-۲ ضریب خوشبندی
۳۲.....	۴-۱-۷-۲ طول مسیر مشخصه
۳۲.....	۵-۱-۷-۲ قطر شبکه
۳۲.....	۶-۱-۷-۲ میانه
۳۲.....	۲-۷-۲ توپولوژی شبکه
۳۳.....	۱-۲-۷-۲ شبکه‌های تصادفی
۳۳.....	۲-۲-۷-۲ شبکه‌های جهان کوچک
۳۴.....	۳-۲-۷-۲ شبکه‌های مستقل از مقیاس
۳۵.....	۸-۲ روش پیشنهادی ما (SwInt)
۳۵.....	۱-۸-۲ فرضیات

۳۶.....	۱-۱-۸-۲ انتقال ژن‌ها در طول تکامل
۳۶.....	۱-۱-۱-۸-۲ ارتباط بین تکرارهای معکوس و تکامل ساختار ژنوم باکتری
۳۶.....	۲-۱-۱-۸-۲ معکوس شدگی و فرایند همانندسازی
۳۷.....	۲-۱-۸-۲ ارتباط بین انتقال ژن‌ها در طول تکامل
۳۸.....	۲-۸-۲ اهداف پژوهش حاضر
۴۰.....	۳- مواد و روشها
۴۰.....	۱-۳ جمع‌آوری داده‌ها:
۴۱.....	۲-۳ محاسبه اطلاعات دوطرفه
۴۲.....	۱-۲-۳ آنتروپی
۴۲.....	۱-۱-۲-۳ آنتروپی توأم
۴۳.....	۲-۱-۲-۳ آنتروپی شرطی
۴۳.....	۲-۲-۳ اطلاعات دوطرفه:
۴۵.....	۳-۳ محاسبه اطلاعات دوطرفه بین دو ژن
۴۶.....	۱-۳ تاثیر اندازه نمونه بر روی اطلاعات دوطرفه
۴۶.....	۴-۳ بررسی کارایی روش
۴۷.....	۱-۴-۳ مقایسه با پایگاهداده COG
۴۷.....	۲-۴ مقایسه با پایگاهداده‌های شناخته شده میان‌کنش پروتئین-پروتئین
۵۲.....	۴- نتایج و بحث
۵۲.....	۱-۴ بررسی ارتباط عملکردی جفت‌های با امتیاز Z-score بالا
۵۷.....	۴-۲ مقایسه با پایگاهداده‌های استاندارد میان‌کنش پروتئین-پروتئین
۵۷.....	۱-۲-۴ نمودار ROC برای مقایسه روش SwInt با روش‌های تجربی
۵۸.....	۴-۲-۲ نمودار ROC برای مقایسه روش SwInt با پایگاهداده STRING
۵۹.....	۴-۲-۳ نمودار ROC برای مقایسه روش SwInt با روش‌های محاسباتی
۶۰.....	۴-۳ بررسی میان‌کنش عملکردی بین پروتئین‌های موجود در سایر ژنوم‌ها

۴-۴ پیش‌گویی‌های با امتیاز بالا	۶۰
۴-۴-۱ میانکنش‌های شناخته شده	۶۱
۴-۴-۲ پیش‌گویی میانکش‌های جدید	۶۲
۴-۴-۱-۲ میانکنش بین فعال‌کننده رونویسی rfaH با پروتئین‌های ریبوزومی L ₁ و L ₂	۶۲
۴-۴-۲-۲ میانکنش بین فعال‌کننده رونویسی rfaH و زیر واحد بتای RNA پلیمراز	۶۲
۴-۴-۳-۲ میانکنش بین پروتئین‌های yadB و yeiL	۶۲
۴-۴-۴-۲ میانکنش بین پروتئین‌های yadB و crp	۶۳
۴-۴-۵-۲ میانکنش بین پروتئین‌های ilvD و rhmD	۶۳
۴-۴-۶-۲ میانکنش بین پروتئین‌های gmk و rpoZ در هلیکوپاکتر پیلووری	۶۳
- جمع‌بندی	۶۶
- پیشنهادات	۶۹
- منابع	۷۱

فهرست جدول‌ها

جدول ۱-۲ روش‌های مختلف آزمایشگاهی برای شناسایی میانکنش‌های پروتئینی	۸
جدول ۲-۲ پایگاهداده‌های میانکنش بین پروتئین‌ها	۲۸
جدول ۳-۲ مثال‌هایی از ابزارهای تجسم شبکه‌ها و میانکنش‌های بین پروتئین‌ها	۳۰
جدول ۴-۱ بررسی کارایی روش‌های مختلف در پیش‌گویی میانکنش‌های عملکردی	۵۵
جدول ۴-۲ تعداد میانکنش‌های عملکردی پیش‌گویی شده به تفکیک گروه‌های عملکردی COG	۵۶
جدول ۴-۳ محاسبه حساسیت روش‌های محاسباتی در مقایسه با روش‌های آزمایشگاهی	۶۰
جدول ۴-۴ مقدار AUC نمودار ROC حاصل از مقایسه میانکنش‌های پیش‌گویی شده در ژنوم‌های هلیکوباتریپلوری و ویبریوکلری با پایگاهداده‌های مختلف	۶۱

فهرست شکل‌ها

شکل ۲-۱: تصویر شماتیک روش‌های اصلی آزمایشگاهی	۱۰
شکل ۲-۲ شبکه جهان کوچک	۳۴
شکل ۱-۳ رابطه بین آنتروپی و اطلاعات دوطرفه	۴۴
شکل ۳-۲-دسته‌بندی داده‌ها	۴۹
شکل ۳-۳ منحنی پایه ROC	۵۰
شکل ۱-۴ ارزیابی احتمال تعلق دو پرتوئین به یک گروه عملکردی COG مشترک.....	۵۳
شکل ۲-۴ منحنی‌های ROC پیش‌گویی میانکش‌های عملکردی توسط روش پیشنهادی ما و سایر روش‌ها.....	۵۴
شکل ۳-۴ منحنی ROC مقایسه روش پیشنهادی ما با پایگاهداده‌ای تجربی	۵۷
شکل ۴-۴ نمودار ROC مقایسه روش پیشنهادی ما با پایگاهداده STRING	۵۸
شکل ۴-۵ نمودار ROC مقایسه روش پیشنهادی ما با پایگاهداده ProLink	۵۹

بُحْش اول

مقدمہ

با گسترش روش‌های تعیین توالی ژنوم در سطح وسیع، زیست‌شناسان به حجم وسیعی از اطلاعات ژنومی مربوط به ارگانیسم‌های مختلف دسترسی پیدا کردند. مسئله اصلی که زیست‌شناسان در حال حاضر با آن مواجه هستند، شناسایی عملکرد ژن‌های مختلف و درک فرایندهای زیستی درون سلول با کمک این اطلاعات می‌باشد. در این میان، میان‌کش بین پروتئین‌ها به دلیل نقش مهمی که در این فرایندها دارند، بخش مهمی از تحقیقات پساژنومیک را به خود اختصاص داده‌اند. شناسایی میان‌کش بین پروتئین‌ها و ساخت شبکه‌های میان‌کش در درک مکانیسم پیام‌های خارج سلولی، بررسی مسیرهای متابولیسمی و بررسی ساختار مجموعه‌های پروتئینی بزرگ اهمیت دارد.

تاکنون روش‌های تجربی متعددی به صورت گسترده برای شناسایی میان‌کش بین پروتئین‌ها و ساخت شبکه‌های بزرگ میان‌کش استفاده شده‌اند. انواعی از این روش‌ها شامل دورگه‌سازی مخمری^۱ (Y2H) (Ito *et al.*, 2001)، طیف‌سنجدی جرمی^۲ همراه با خالص‌سازی تمایلی همزمان^۳ (Jansen *et al.*, 2002) (MS-TAP)، ریزآرایه‌های پروتئین و DNA (Rigaut *et al.*, 1999) و سیستم فازی^۴ (Smith, 1985) می‌باشند.

علاوه بر این روش‌ها، روش‌های محاسباتی برای پیش‌گویی میان‌کش عملکردی^۵ بین پروتئین‌ها گسترش پیدا کرده‌است. اصطلاح میان‌کش عملکردی به مشارکت پروتئین‌ها در میان‌کش فیزیکی مستقیم، در ساختار مجموعه‌های بزرگ و یا در یک مسیر بیولوژیکی مشترک اطلاق می‌شود.

تعدادی از این روش‌های محاسباتی از اطلاعات بیولوژیکی نظری بیان همزمان ژن‌ها^۶ برای پیش‌گویی استفاده می‌کنند. این روشهای از نتایج روش‌های تجربی ریزآرایه‌ها که فعالیت هر ژن خاص را در ژنوم در شرایط متفاوت سلول و در زمان‌های مختلف نشان می‌دهند، استفاده می‌کنند. به احتمال زیاد ژن‌هایی که بیان آنها در شرایط مختلف سلول و در زمان خاصی با همدیگر صورت می‌گیرد از نظر عملکردی با هم در ارتباط هستند (Jansen *et al.*, 2002, Kemmeren *et al.*, 2002, Troyanskaya *et al.*, 2002).

^۱ Yeast two- hybrid

^۲ Mass spectroscopy

^۳ Tandem affinity purification

^۴ Phage display

^۵ functional interaction

^۶ Coexpression

بعضی از روش‌های محاسباتی برای پیش‌گویی میانکنش‌های عملکردی بین پروتئین‌ها از اطلاعات ساختاری موجود در پایگاه‌داده‌هایی نظری PDB استفاده می‌کنند. البته به علت تعداد محدود پروتئین‌هایی که ساختار سه‌بعدی آنها شناسایی شده است، این روش‌ها در سطح وسیع به کار نمی‌روند (Aloy and Russell, 2002, Aloy and Russell, 2003).

روش‌های محاسباتی که در سال‌های اخیر توسعه پیدا کرده‌اند، از اطلاعات موجود در توالی ژنوم و همچنین روابط تکاملی ژن‌ها در ژنوم‌های مختلف برای پیش‌گویی وابستگی عملکردی ژن‌ها استفاده می‌کنند. نیروی انتخاب طبیعی باعث می‌شود که ژن‌هایی که به لحاظ عملکردی با هم در ارتباطند، در مجاورت هم قرار بگیرند. نمونه بارز آن در سلول‌های پروکاریوتی و در مورد اپران‌ها صورت گرفته است. روش خوشة ژنی^۷ بر اساس فواصل درون‌ژنی^۸ ساختار این اپران‌ها را در ژنوم‌های مختلف شناسایی می‌کند (Ermolaeva et al., 2001, Bowers et al., 2004).

با وجود رخدادهای تکاملی نظیر انتقال افقی ژن‌ها، ممکن است ژن‌های درون اپران‌ها و برخی از ژن‌هایی که درون سلول‌های یوکاریوت با هم تنظیم می‌شوند، نزدیکی خود را در ژنوم‌های مختلف حفظ کنند. بر این اساس، روش همسایگی ژنی^۹ وابستگی عملکردی ژن‌ها را بر مبنای مجاورت آنها در ژنوم‌های مختلف، پیش‌گویی می‌کند (Dandekar et al., 1998, Galperin and Koonin, 2000, Rogozin et al., 2002). همچنین، ادغام پروتئین‌ها در طی تکامل به منظور کاهش بار تنظیم همزمان پروتئین‌هایی که با هم میانکنش دارند، صورت می‌گیرد. روش ادغام ژنی^{۱۰} جستجوی پروتئین‌هایی را انجام می‌دهد که در برخی از گونه‌ها از هم جدا هستند و در یک یا تعداد بیشتری از ارگانیسم‌ها، دومین‌های^{۱۱} یک پروتئین چند دومینی با فعالیت متعدد را تشکیل می‌دهند (Marcotte et al., 1999, Marcotte and Marcotte, 2002).

دو ژنی که عملکردشان در ارتباط با هم باشد، ممکن است با هم تکامل پیدا کنند. در طی تکامل ژنوم، برخی از ژن‌ها ایجاد و برخی دیگر از بین می‌روند. در روش پروفایل فیلوجنتیک^{۱۲}، پروفایل‌های جدأگانه برای هر کدام از پروتئین‌ها بر اساس حضور یا عدم حضورشان در یک ژنوم خاص ساخته

^۷ gene cluster

^۸ intergenic distances

^۹ gene neighborhood

^{۱۰} gene fusion (Rosetta stone)

^{۱۱} Domains

^{۱۲} phylogenetic profile

می شود و با مقایسه این پروفایل ها با هم و شناسایی پروتئین هایی که پروفایل شبیه به هم دارند، میان-کنش بین آنها پیش گویی می شود (Pellegrini et al., 1999, Date and Marcotte, 2003).

حالت دیگری از بررسی تکامل همزمان ژن ها، بررسی شباهت بین درخت های فیلوجنتیک مربوط به آنها می باشد. شباهت بین درخت فیلوجنتیک^{۱۳} (درخت آینه ای^{۱۴}) دو پروتئین، نشانه وابستگی عملکردی بین آنها می باشد (Pazos and Valencia, 2001, Pazos and Valencia, 2002, Jothi et al., 2005).

همچنین ممکن است از تغییرات (جهش های) همزمان توالی های دو ژن، تکامل همزمان آنها استنباط شود. روش in silico two-hybrid با محاسبه جهش های همبسته^{۱۵} برای هر جفت از اسیدهای آمینه بین دو پروتئین، میان کنش ها را پیش گویی می کند (Pazos and Valencia, 2002).

در این پایان نامه، روش محاسباتی جدیدی برای پیش گویی میان کنش عملکردی بین پروتئین ها معرفی می شود. اساس روش پیشنهادی ما (SwInt) ارتباط بین تعویض های رشتہ ای^{۱۶} ژن هایی است که عملکردشان به هم مرتبط است. تعویض های رشتہ ای به انتقال ژن ها از روی یک رشتہ DNA به روی رشتہ دیگر در طول تکامل اشاره می کند. یکی از مکانیسم های مهم این انتقال در پروکاریوت ها، نوترکیبی بین تکرار های معکوس است. اگر تکرار های معکوس بر روی رپلیکور^{۱۷} یکسانی باشند، نوترکیبی بین آنها در هنگام همانند سازی، توالی حداصل این تکرارها را از روی یک رشتہ DNA به روی رشتہ دیگر انتقال می دهد. بنابراین در طول تکامل، توالی ژن هایی که در حداصل این تکرار های معکوس هستند از روی رشتہ رهبر به روی رشتہ پیرو و بالعکس انتقال پیدا می کنند (Achaz et al., 2003). اگر این تعویض های رشتہ ای برای دو ژن وابسته به هم صورت گیرد، می توان نتیجه گرفت که رابطه عملکردی بین پروتئین های آنها وجود دارد. SwInt از این فرض برای پیش گویی میان کنش بین دو پروتئین استفاده کرده است. اطلاعات دو طرفه به عنوان یک شاخص کمی برای محاسبه ارتباط بین تعویض های رشتہ ای دو ژن به کار رفته است. بر اساس این فرض، جفت های ژنی با مقدار اطلاعات دو طرفه بالا، کاندیداهای مناسب برای بررسی میان کنش عملکردی بین پروتئین های شان می باشند.

^{۱۳} phylogenetic tree

^{۱۴} mirror tree

^{۱۵} correlated mutations

^{۱۶} strand switches

^{۱۷} replicore

فصل دوم

مروری بر منابع

۲- مروری بر منابع

تحقیقاتی که در دهه‌های اخیر در زمینه زیست‌شناسی سلولی و مولکولی، بیوشیمی و بیوفیزیک صورت گرفته، اطلاعات بالرزشی از خصوصیات مولکولی، ساختاری و عملکردی پروتئین‌ها فراهم کرده است. امروزه این اطلاعات در پایگاه‌داده‌هایی نظیر UniProt در دسترس همگان قرار گرفته است. باید توجه داشت که پروتئین‌ها به ندرت به صورت مجرزا از هم فعالیت می‌کنند. بیشتر فعالیت‌هایی که درون سلول زنده انجام می‌شود حاصل فعالیت گروهی پروتئین‌ها با هم و ارتباطات فیزیکو-شیمیایی فعالی است که این مولکول‌ها با یکدیگر و با سایر مولکول‌ها برقرار می‌کنند.

نقشه‌برداری از میان‌کنش‌هایی که بین پروتئین‌های درون یک موجود زنده رخ می‌دهد، از مهمترین مراحل شناسایی و آشکارسازی روابط مولکولی بین مجموعه‌های درگیر در فرایندهای زیستی می‌باشد (De Las Rivas and Fontanillo, 2010).

قبل از معرفی روش‌هایی که تاکنون برای شناسایی میان‌کنش‌های پروتئینی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، لازم است که اصطلاح «میان‌کنش بین پروتئین‌ها» تعریف شود.

۱-۲ تعریف میان‌کنش بین پروتئین‌ها

به طور معمول اصطلاح میان‌کنش بین دو پروتئین به عنوان ارتباط فیزیکی مستقیم بین آنها، که حاصل اتصالات مولکولی بین اسیدهای آمینه‌شان می‌باشد، تعریف می‌شود. این سؤال که آیا دو پروتئین «ارتباط عملکردی» با یکدیگر دارند از این پرسش که آیا دو پروتئین به صورت فیزیکی مستقیماً با هم میان‌کنش دارند متفاوت است. به عنوان مثال، پروتئین‌هایی که در مجموعه Ribozome هستند و یا پروتئین‌هایی که در فرایند رونویسی دخیل هستند به لحاظ عملکردی با یکدیگر در ارتباطند، اما تمامی پروتئین‌هایی که در یک مجموعه خاص هستند و یا در یک فرایند سلولی با هم شریکند لزوماً به صورت مستقیم با یکدیگر میان‌کنش ندارند. بنابراین میان‌کنش بین پروتئین‌ها علاوه بر اینکه در مورد پروتئین‌هایی که "ارتباط فیزیکی" مستقیمی با هم دارند استفاده می‌شود، در مورد آن دسته از پروتئین‌هایی که با یکدیگر "ارتباط عملکردی" دارند (در یک مجموعه چندزیرو واحدی هستند و یا در مسیرهای زیستی با هم مشارکت دارند) نیز به کار می‌رود.

در میان کنش بین پروتئین‌ها، پیوند فیزیکی بین پروتئین‌ها باید اختصاصی باشد و حاصل تماس تصادفی پروتئین‌ها با هم‌دیگر نباشد. همچنین تمام میان‌کنش‌هایی که یک پروتئین در زمان ساخت، تعیین ساختار و شکستن تجربه می‌کند، باید حذف شود. برای مثال، همه پروتئین‌ها در یک مرحله از حیاتشان با پروتئین‌های Ribozome تماس دارند و تعداد زیادی از آنها با چاپرون‌ها تماس پیدا می‌کنند.

میانکنش فیزیکی بین دو پروتئین به صورت دائمی یا گذرا است. میانکنش بین پروتئین‌هایی که مجموعه‌های بزرگ پروتئینی را می‌سازند، مانند ATP سنتتاز (شامل هشت پروتئین مختلف در پستانداران) و یا سیتوکروم اکسیداز (شامل سیزده پروتئین مختلف در پستانداران)، پایدار هستند. پروتئین‌هایی که در چنین مجموعه‌هایی نقش دارند به عنوان «زیر واحد» شناخته می‌شوند. سایر اجتماعات پروتئینی مثل فرایند بیان ژن که با اتصال فاکتورهای رونویسی بر روی ناحیه پرموتر ژن فعال می‌شود، فقط برای انجام اعمال موقتی سلول شکل می‌گیرد و گذرا است.

یکی دیگر از عناصر مهم دیگر برای تعریف میانکنش بین پروتئین‌ها، اطلاعات زیستی است. همه میانکنش‌های ممکن، در هر سلول و در هر زمانی رخ نمی‌دهند. در عوض، میانکنش‌ها به نوع سلول، فاز چرخه سلولی، مرحله تمایز، تغییرات پروتئین (مانند فسفریلاسیون)، حضور کوفاکتورها و دیگر شریک‌های اتصال بستگی دارند (De Las Rivas and Fontanillo, 2010).

۲-۲ روش‌های تجربی برای شناسایی میانکنش پروتئین-پروتئین

میانکشن‌های پروتئین بوسیله روش‌های فیزیکی، ژنتیکی و بیوشیمیایی مختلف آنالیز شده‌اند. تعدادی از این روش‌ها، قادر به شناسایی میانکنش گروه بزرگی از پروتئین‌ها در سلول هستند. نمونه‌ای از این روش‌ها سیستم دورگه‌سازی دوگانه مخمر (Y2H) طیف‌سنجدی جرمی همراه با خالص‌سازی تمایلی همزمان (TAP-MS) ریزآرایه DNA و پروتئین، کشندگی مصنوعی^{۱۸} می‌باشد. روش‌های دیگر بر روی نمایش و تعیین خصوصیات بیوشیمیایی و فیزیکوشیمیایی مجموعه‌های پروتئینی تمرکز می‌کنند. برخی از روش‌ها تنها میانکنش مستقیم بین دو پروتئین را شناسایی می‌کنند، در حالی‌که روش‌های دیگر علاوه بر میانکشن‌های مستقیم می‌توانند میانکشن‌های غیرمستقیم بین یک مجموعه پروتئینی را شناسایی کنند. در جدول ۱-۲ اسامی تعدادی از روش‌های آزمایشگاهی و نوع میانکشن‌هایی که شناسایی می‌کنند نشان داده شده است.

۱-۲-۲ روش دورگه‌سازی دوگانه مخمر

روش دورگه‌سازی دوگانه مخمر (Y2H) بر اساس ساختار فعل‌کننده‌های رونویسی در سلول‌های یوکاریوتی است. بیشتر این فعل‌کننده‌ها از دو دومین مجزا ساخته شده‌اند، دومین متصل‌شونده به ناحیه پرموتری توالی DNA (DBD) و دومینی که فعل‌کننده رونویسی است و به صورت مستقیم با توالی DNA در ارتباط نیست (AD). برای فعل‌سازی رونویسی نیاز به اتصال فیزیکی (اتصال غیرکوالانسی) دو دومین است و هیچ دومینی به تنها‌یی قادر به فعل‌کردن رونویسی نیست. در روش

^{۱۸} Synthetic lethality

جدول ۱-۲ روش‌های مختلف آزمایشگاهی برای شناسایی میانکنش‌های بین پروتئینی (Shoemaker and Panchenko, 2007a)

روش	در مقیاس وسیع	روش سنجش نوع میانکنش	نوع خصوصیات
دورگه‌سازی مخمر زنده	+	در سطح موجود فیزیکی (دوتایی) شناسایی	
MS-TAP	+	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) شناسایی	عملکردی
DNA	+	در سطح آزمایشگاه عملکردی شناسایی	عملکردی
ریزآرایه‌های پروتئین	+	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) شناسایی	عملکردی
کشنده‌گی مصنوعی	+	در سطح موجود زنده	عملکردی
سیستم فازی	+	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) شناسایی	
X NMR	-	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) خصوصیات ساختاری وزیستی	
طیف سنجی	-	در سطح موجود زنده	خصوصیات زیستی
فلورسانس	-	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (دوتایی)	
تشدید پلاسمون سطح	-	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) جنبشی، خصوصیات پویا	
میکروسکوپ نیروی اتمی	-	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (دوتایی) مکانیکی، خصوصیات پویا	
میکروسکوپ الکترونی	-	در سطح آزمایشگاه فیزیکی (مجموعه) خصوصیات ساختاری وزیستی	

در ستون دوم، روش‌های در مقیاس وسیع با مثبت نشان داده شده، در ستون سه نوع سنجش در سطح موجود زنده یا در سطح آزمایشگاه مشخص شده است. در ستون چهارم نوع روش شناسایی میانکنش فیزیکی مستقیم، بر اساس اینکه میانکنش فیزیکی بین دو پروتئین (دوتایی) شناسایی شود یا میانکنش بین گروهی از پروتئین‌ها (مجموعه با هم)، مشخص شده است. همچنین روش‌های تعیین کننده میانکنش عملکردی هم نشان داده شده است. نوع خصوصیات میانکنش پروتئین‌ها در ستون آخر ارائه شده است.

Y2H، دورگه‌ای شامل یکی از دو پروتئین موردنظر با دومین فعال‌کننده رونویسی و دورگه دیگر با پروتئین دوم و دومین متصل‌شونده به DNA ساخته می‌شود. پروتئینی که با دومین متصل‌شونده به DNA هیبرید می‌شود به نام پروتئین «طعمه» و پروتئین دورگه دیگر به عنوان پروتئین «شکار» خوانده می‌شوند. این پروتئین‌های دورگه داخل یک پلاسمید بیانی کلون می‌شوند و به درون یک سلول مخمر ترانسفورم می‌شوند. در صورتی که این دو پروتئین با هم میانکنش داشته باشند دو دومین به هم متصل شده و ژن گزارشگر فعال می‌شود (شکل ۱-۲A). سیستم‌های تک هیبریدی یا سه هیبریدی

برای شناسایی میانکنش‌های بین پروتئین‌ها با ماکرومولکول‌های DNA و RNA توسعه پیدا کرده‌اند.
(Van Criekinge and Beyaert, 1999, Fashena *et al.*, 2000, Causier, 2004)

برای شناسایی میانکنش بین پروتئین‌ها در سطح وسیع روش Y2H به دو صورت روش شبکه‌ای و روش کتابخانه‌ای به کار می‌رود.

۱- روش شبکه‌ای^{۱۹} در این روش یک شبکه از کلون پروتئین‌های طعمه ساخته می‌شوند. هر کلون، یک پروتئین طعمه خاص را بیان می‌کند و داخل یک چاهک از ظرف قرار می‌گیرد. سپس هر کدام از پروتئین‌های دورگه شکار با این آرایه از پروتئین‌های طعمه برخورد داده می‌شوند. میانکنش بین دو پروتئین دورگه براساس بیان ژن گزارشگر و جایگاه آن بر روی ظرف شناسایی می‌شود.

۲- روش کتابخانه‌ای^{۲۰} ابتدا کتابخانه‌ای از پروتئین‌های دورگه شکار ساخته می‌شود. این پروتئین‌ها قطعاتی از cDNA تصادفی و چهارچوب‌های باز خواندنی هستند. هر پروتئین طعمه در مقابل یک کتابخانه از پروتئین‌های شکار ناشناخته آشکارسازی می‌شوند. دو تایی‌ها مثبت بر اساس توانایی رشدشان در یک سوبستراخ خاص انتخاب می‌شوند و پروتئین‌هایی که با هم میانکنش دارند با روش توالی‌یابی DNA شناسایی می‌شوند (Shoemaker and Panchenko, 2007a)

۱-۱-۲ مزایا و معایب روش Y2H

از آنجا که این روش در سطح موجود زنده انجام می‌شود، حساسیت آن به نسبت روش‌های آزمایشگاهی دیگر بالاتر است و میانکنش‌های ضعیف و گذرا قابل آشکارسازی هستند. همچنین نیازی به خالص‌سازی پروتئین‌ها نیست. با این وجود، استفاده از روش Y2H محدودیت‌هایی دارد. برای مثال پروتئین‌هایی که خودشان به تنها‌یی قادر به فعال‌کردن رونویسی هستند، نمی‌توانند نمونه‌های مناسبی برای این روش باشند. اتصال پروتئین هدف با هر یک از دومین‌ها ممکن است موجب تغییر در ساختار پروتئین هدف شده و بر روی درستی نتایج اثر بگذارد. به علاوه، ساختار فضایی و تغییرات پس از ترجمه پروتئین هدف در سلول مخمر ممکن است با سایر موجودات متفاوت باشد و این مسئله شناسایی میانکنش بین پروتئین‌های پروکاریوتی و پستانداران را در سلول مخمر با مشکل مواجه می‌کند. و بالاخره، به دلیل اینکه روش Y2H در درون هسته انجام می‌شود، آشکارسازی میانکنش بین پروتئین‌هایی که در شرایط فیزیولوژیکی سلول در بخش دیگر از سلول فعالیت می‌کنند (برای مثال پروتئین‌های ترشحی و گیرنده‌های سطح سلول) امکان‌پذیر نیست. برای برطرف کردن

^{۱۹} matrix approach

^{۲۰} laboratory approach